

Arrest

nr. 149 557 van 13 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS loco advocaat J. HARDY en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 31 juli 2011 het Rijk binnen en diende op 2 augustus 2011 een asielaanvraag in. Op 12 november 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Golweyn – Lower Shabelle - en te behoren tot de Dir-clan. U bent op 1 februari 1992 geboren te Golweyn en u woonde er steeds in Kali Asayley nabij Golweyn.

Uw moeder overleed toen u vier jaar oud was en u groeide op bij uw vader. U deed het huishouden en ging dagelijks naar de markt van Golweyn om inkopen te doen. Toen u onderweg was naar de markt, ontmoette u Abdifatah Nur, een lid van Al-Shabaab. Hij vertelde tegen u dat hij met u wilde huwen. U gaf

aan dat hij dit aan uw vader moest vragen. Daarop ging Abdifatah Nur de toestemming van uw vader vragen. Uw vader gaf aan dat hij enkele dagen later moest terugkomen. Nadien vroeg uw vader aan u of u met Abdifatah Nur wilde huwen. U gaf aan dat u het niet wilde, waarop uw vader u op 25 juni 2011 naar uw oom Jama in Mogadishu zond. Een week later werd uw vader thuis vermoord door Abdifatah Nur, omdat u verdwenen was. Daarop vluchtte u – met de hulp van een smokkelaar – naar Nairobi (Kenia) waar u veertien dagen bleef. Vervolgens vloog u naar België, waar u op 2 augustus 2011 aankwam en u diezelfde dag een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst, namelijk Lower Shabelle en Golweyn, het dorp waar u geboren en getogen zou zijn in het bijzonder, te wensen over.

U gaf aan geboren en getogen te zijn in Golweyn en dat u gedurende uw ganse leven ononderbroken in Golweyn woonde tot u op 25 juni 2011 Golweyn verliet om eerst een week bij uw oom Jama te Mogadishu te wonen en nadien – via Kenia – naar België te reizen, waar u op 2 augustus 2011 aankwam en u diezelfde dag een asielaanvraag indiende (gehoor CGVS 1, p.6-7). Verder gaf u aan dat u dagelijks naar de markt te Golweyn ging om verse groenten te kopen (gehoor CGVS 1, p.10).

Toen u gevraagd werd wat de belangrijkste straten van Golweyn zijn, gaf u aan dat er een weg is die van Kismayo naar Mogadishu loopt (gehoor CGVS 1, p.7). Verder gaf u aan dat u van Golweyn naar Mogadishu reisde en u vandaar het land verliet (gehoor CGVS 1, p.5). Toen u daarop gevraagd werd welke plaatsen je onderweg tegenkomt als je van Golweyn naar Mogadishu reist, gaf u aan het niet te weten. Later noemde u een vijftal plaatsen die u kende, maar toen de dossierbehandelaar u vroeg of je deze dorpen tegenkomt als je via de weg van Golweyn naar Mogadishu reist, gaf u aan het niet te weten, omdat u nooit reisde (gehoor CGVS 1, p.6). Ook toen u gevraagd werd welke dorpen je tegenkomt als je van Golweyn naar Kismayo reist, kon u geen enkel dorp noemen, omdat u nooit buiten Golweyn kwam (gehoor CGVS 1, p.9). Verder gaf u aan dat een andere belangrijke weg te Golweyn van

Ceel Ahmed naar Maduley loopt (gehoor CGVS 1, p.7). Toen u gevraagd werd welke dorpen je tegenkomt als je van Golweyn naar Ceel Ahmed reist, kon u geen enkel dorp noemen, omdat u nooit buiten Golweyn kwam en ook in de andere richting kon u geen enkel dorp noemen tussen Golweyn en Maduley (gehoor CGVS 1, p.9). Verder gaf u aan dat een andere belangrijke weg te Golweyn 'van Shalanbod' komt (gehoor CGVS 1, p.7). U gaf aan dat Shalanbod een district is en verder geen stad of gemeente is en dat uw gemeente Golweyn in het district Shalanbod ligt (gehoor CGVS 1, p.9), wat maakt dat het onmogelijk is te beoordelen vanwaar deze weg zou moeten komen. Verder had u er geen idee van welke dorpen tussen Golweyn en het door u genoemde Maduley liggen en evenmin had u er een idee van welke dorpen tussen Golweyn en het door u genoemde Bulo Marerey liggen (gehoor CGVS 1, p.11).

Toen u verder gevraagd werd om de dichtstbijzijnde stad nabij Golweyn te noemen, gaf u eerst ontwijkend aan dat Golweyn een dorp is en Bulo Marerey het dichtstbijzijnde dorp is, om nadien aan te geven niet te weten wat de dichtstbijzijnde stad nabij Golweyn is (gehoor CGVS 1, p.9). Verder dient te worden opgemerkt dat er minstens tien dorpen dicht bij Golweyn liggen dan het door u genoemde Bulo Marerey (waarschijnlijk bedoelde u Bulo Mareer). Toen u erop gewezen werd dat het door u genoemde Bulo Marerey (waarschijnlijk bedoelde u Bulo Mareer) op een belangrijke baan lag en u gevraagd werd waarheen deze baan ging, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS 1, p.11). Toen u gevraagd werd om zoveel mogelijk omliggende dorpen van Golweyn te noemen, kon u slechts twee plaatsnamen opgeven (gehoor CGVS 1, p.10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat bijna 50 dorpen in een straal van 10 kilometer rond Golweyn liggen. Toen u de termen Naanini, Sunaay, Moyle en Siyoweyne opgeworpen werden – allemaal dorpen in de onmiddellijke omgevingen van Golweyn – gaf u steeds aan niet te weten wat het is (gehoor CGVS 1, p.16). Verder had u er geen idee van welke dorp – in de buurt van Golweyn – aan de zee / oceaan ligt en toen u gevraagd werd hoever de zee / oceaan van Golweyn ligt, gaf u eveneens aan het niet te weten (gehoor CGVS 1, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de zee / oceaan op nog geen 10 kilometer van Golweyn ligt.

Verder gaf u aan dat de provincie (van uw woonplaats) Lower Shabelle is, het district Shalanbod is en de gemeente Golweyn (gehoor CGVS 1, p.9). Toen u gevraagd werd wat 'Shabelle' is, gaf u vaag aan dat het een naam is, maar u het verder niet weet. U had er geen idee van waarvan het een naam zou moeten zijn (gehoor CGVS 1, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Shabelle een rivier is, de rivier waarnaar uw provincie (Lower Shabelle) genoemd werd. Dat uw kennis betreffende de geografie van uw regio van herkomst dermate beperkt is, is opvallend, daar van iemand die dagelijks naar de markt van Golweyn ging om er zaken te kopen en dus ongetwijfeld vaak in contact kwam met handelaars en kopers van buiten Golweyn een uitgebreidere kennis ter zake mag verwacht worden.

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over.

Toen u gevraagd werd wie sinds de burgeroorlog in 1991 de controle over Golweyn had, gaf u aan het niet te weten, omdat u niet politiek actief was (gehoor CGVS 1, p.14). Toen u gevraagd werd wie de macht had in Golweyn, gaf u aan dat 'Ahle Sunnat Wal Jamaat' Golweyn controleerde en tegen Al Shabaab vocht (gehoor CGVS 1, p.14). U had er echter geen idee van sinds wanneer Ahle Sunnat Wal Jamaat Golweyn controleerde, noch welke perso(o)n(en) van Ahle Sunnat Wal Jamaat de macht had over Golweyn en evenmin wist u hoelang Ahle Sunnat Wal Jamaat de macht had(den) over Golweyn (gehoor CGVS 1, p.14-15). Toen u gevraagd werd sinds wanneer Al Shabaab de macht had over Golweyn, gaf u aan het niet te weten, laat staan tot wanneer. Verder wist u niet welke perso(o)n(en) van Al Shabaab de macht had(den) over Golweyn en evenmin wist u wie de leiders van Al Shabaab waren (gehoor CGVS 1, p.15). U dacht dat de Transitional Federal Government (hierna TFG) ooit de macht had in Golweyn, maar opnieuw wist u niet wanneer dit geweest zou zijn, laat staan dat u wist wat de na(a)m(en) van leden van de TFG waren die de macht hadden over Golweyn (gehoor CGVS 1, p.15). Toen u gevraagd werd of u reeds van de '(United) Islamic Courts' (UIC) hoorde, gaf u aan niet te weten wat het is (gehoor CGVS 1, p.16). Verder had u er geen idee van wie de huidige president van Somalië is (gehoor CGVS 1, p.16). Toen u verder de term Mohamed Abu-Abdala opgeworpen werd, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS 1, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Sheikh Mohamed Abu-Abdalla de gouverneur van de Lower Shabelle regio is voor Al Shabaab. Uw gebrek aan kennis betreffende de machthebbers in de regio Lower Shabelle, en meer specifiek in Golweyn, is frappant.

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is.

U verklaarde te behoren tot de Dir-clan en toen u gevraagd werd om uw subclans te geven tot zover u weet, gaf u aan te behoren tot Dir>Sure>Abdale>Fiqi>Mohamed Fiqi>Mohamud Hassan Fiqi. U gaf verder aan dat de vier directe subclans van Dir de Mahe, de Madah Weyne, de Madaluge en de Madobe zijn (gehoor CGVS 1, p.3). Toen u daarop gevraagd werd om de directe subclans van de Mahe, de Madah Weyne, de Madaluge en de Madobe te geven, slaagde u er niet in en kwam u niet verder dan te zeggen dat u tot de Mahe behoort (gehoor CGVS 1, p.3). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u verder de term 'Eleye' opwierp, gaf u verkeerdelijk aan dat het een Rahanweyne-clan is, terwijl het één van de subclans van Dir>Isse is (gehoor CGVS 1, p.3 en administratief dossier). Toen u gevraagd werd hoeveel directe subclans Sure heeft, gaf u aan het niet te weten, terwijl u wel beweerde te behoren tot deze subclan (gehoor CGVS 1, p.3). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u daarop de term 'Qubays' opwierp, gaf u aan het niet te weten en enkel uw clan te kennen (gehoor CGVS 1, p.3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Qubays – naast Abdalle – één van de twee directe subclans is van de Sure-clan, de clan waartoe u beweert te behoren. Toen u gevraagd werd wat – buiten Mohamed Fiqi – de directe subclans van Fiqi zijn, gaf u aan het niet te weten en evenmin kon u zeggen wat – buiten Mohamud Hassan Fiqi – de directe subclans zijn van Mohamed Fiqi (gehoor CGVS 1, p.4). Het is erg opmerkelijk dat u enkel uw eigen clan-lijn kunt geven, maar uw kennis betreffende de broers (andere subclans) van uw eigen clan helemaal onbestaande is. U verklaarde verder dat u in Kali Asayley, een klein dorp nabij Golweyn, woonde en dat u dagelijks naar de markt inkopen ging doen, daar u het huishouden deed voor uw vader (gehoor CGVS 1, p.7 en p.9). Toen u daarop gevraagd werd om – buiten uw clan – andere subclans van Dir te benoemen die in uw regio voorkomen, gaf u aan dat er andere subclans van Dir in uw regio voorkomen en er ook andere clans in uw regio voorkomen, maar u geen van hen kent (gehoor CGVS 1, p.4). Toen u gevraagd werd welke clans er in Golweyn wonen, gaf u aanvankelijk aan het niet te weten. Toen de vraag opnieuw gesteld werd, gaf u nogal algemeen aan dat er Hawiye wonen, maar u niet weet welke (van de Hawiye clan) in Golweyn wonen (gehoor CGVS 1, p.14). Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende de clans die voorkomen in Golweyn quasi onbestaande is.

Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving clanidentiteit en kennis over familierelaties nog steeds belangrijk is, zowel bij adolescenten als bij volwassenen (zie informatie in administratief dossier).

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het tweede gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 oktober 2014 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en (reis)documenten. U werd er aan het begin van het gehoor op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Vervolgens werd u tijdens het tweede gehoor zelfs expliciet geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het eerste gehoor niet kon overtuigen van uw afkomst uit en verblijf te Golweyn (Kali Asayley) en u werd er opnieuw op gewezen dat indien geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Somalische nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef er echter bij dat u Somalische bent en tot 25/6/2011 steeds in Golweyn (Kali Asayley) woonde (gehoor CGVS 2, d.d. 28/10/2014, p.3-4). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Het door u neergelegde Somalische bankbiljet van 1000 Shilling wijzigt bovenstaande vaststellingen niet, aangezien het bezit van dergelijk biljet op zich uw Somalische nationaliteit niet aantoonst. U gaf weliswaar aan dat u het geld gebruikte om zaken – zoals tomaten – op de markt te kopen. Verder gaf u (overigens terecht) aan dat er in Somalië – buiten biljetten van 1000 Shilling – ook met US Dollar betaald wordt (gehoor CGVS 1, p.8-9). Toen u echter gevraagd werd hoeveel US Dollar 1000 Somalische Shilling waard is, gaf u aan dat u nooit geld wisselde en uw vader alles deed wat met geld te maken had (gehoor CGVS 1, p.8). Van iemand die dagelijks naar de markt van Golweyn ging om er zaken te kopen en die beweert dat er met US Dollar en Somalische Shilling betaald werd (gehoor CGVS 1, p.8 en p.10), kan men verwachten dat deze de wisselkoers van de US Dollar tegenover de Somalische Shilling kent. Dat u hiervan geen idee heeft, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst en verblijf te Somalië. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt de volgende documenten bij het verzoekschrift: "Identiteitsdocument (origineel); Human Rights Watch: Somalia: Women Shouldn't Live in Fear of Rape, februari 2014; Amnesty International, Somalie. Le viol et les violences sexuelles, un risque constant pour les femmes déplacées, 2013; Franceinter.fr, Une jeune femme condamnée pour avoir raconté son viol en Somalie, 2013".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich op een *“Appreciatiefout en schending van de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; artikelen 3 en 13 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens; het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing de wettelijke bepalingen waarop de bestreden beslissing gesteund is, duidelijk weergeeft als volgt *“Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet”*. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.5. Verzoekende partij stelt dat een *“eerlijke asielpcedure, en een eerlijke juridictionele controle over de eerbiediging van het beginsel van non-refoulement (artikel 3 EVRM en artikel 13 EVRM) vereist dat de land waar verzoekster teruggestuurd zou zijn aangeduid wordt door de Belgische overheden. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk met littera b) (RvV nr 128 564, nr 128 540, nr 128 565 van 2 september 2014)* doch toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikel 48/3 en 48/4 vreemdelingenwet, niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 EVRM. Het beroep dat verzoekende partij tegen de bestreden beslissing heeft ingediend, voldoet aan alle waarborgen waarin de hierboven genoemde artikelen voorzien. Immers het beroep, ingesteld op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet, heeft een devolutieve werking: het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad kan de beslissingen van de Commissaris-generaal hervormen, ongeacht op grond van welk motief de commissaris-generaal tot de bestreden beslissing is gekomen. In bepaalde gevallen kan de Raad de beslissing vernietigen: hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Wanneer de Raad de bestreden beslissing vernietigt, dient de commissaris-generaal zich opnieuw over de aanvraag uit te spreken. De nieuwe beslissing van de Commissaris-generaal kan opnieuw voor de Raad worden bestreden. Bovendien heeft het beroep van rechtswege een schorsende werking en kan tegen elke eindbeslissing van de Raad een administratief cassatieberoep worden ingesteld bij de Raad van State. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij tegen de bestreden beslissing geen daadwerkelijk rechtsmiddel heeft gehad of dat het beroep bij de Raad niet voldoet aan de waarborgen van de artikelen 3 en 13 EVRM. Voor zover verzoekster bepaalde rechtspraak van de Raad citeert, toont zij geenszins aan dat dit vergelijkbare zaken zijn. Bovendien heeft de rechtspraak van de Raad geen precedentwerking.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op

alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

3.2. Aangezien verzoekster verklaart in 1992 geboren te zijn in Golweyn en heel haar leven daar nabij gewoond te hebben tot haar vlucht in 2011, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat ze opgegroeid is en bijna twintig à dertig jaar nabij Golweyn, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster herinneringen heeft aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving en ze dit nauwgezet kan toelichten. Verzoeksters geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend. De door de commissaris-generaal correct weergegeven frappante onwetendheden, vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Verzoekster voert hiertegen geen verweer zodat deze vaststellingen onverminderd overeind blijven. Verzoekster faalt dan ook haar Somalische nationaliteit en herkomst waarachtig te maken.

Waar verzoekster nog verklaart "*Zij heeft ook verklaringen afgelegd die niet overeenstemmen met de algemene informatie*", ziet de Raad hoegenaamd niet in hoe dit, gezien de uitgebreide motivering op dit punt, verzoeksters verweer zou kunnen ondersteunen. Voor zover dit een materiële vergissing zou zijn en verzoekster zou verwijzen naar de zaken die zij wel correct kon toelichten, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening heeft gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Verzoeker gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit

verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat verzoekster bekend is met Somalië en de Somalische gemeenschap uit dit land.

3.4. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een fotokopie van een *Declaration of Nationality*, uitgereikt op 25 november 2014 door de Somalische ambassade te Brussel. De door verweerder aan de nota toegevoegde "*COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014*" steunt op onderzoek door Cedoca in 2012 "*naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn."*

3.5. Hieruit kan blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikten aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een andere nationaliteit bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend.

De neergelegde stukken geven daarbij niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Ten slotte geeft de ambtenaar van de ambassade zelf toe niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken zodat de uitreiking van identiteitsdocumenten niet is gebeurd op basis van dergelijke objectieve gegevens. Verzoekende partij kan aldus mits het neerleggen van de documenten van de Somalische ambassade haar land van herkomst niet aantonen.

Dit klemt te meer nu de decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de COI Focus: "*Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen."*, zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

3.6. Verzoekster kan dan ook niet gevolgd worden waar zij meent dat "*Het voorgelegde identiteitsdocument heeft een objectieve bewijswaarde die de subjectieve beschouwingen van het CGVS tegenspreekt. Het document moet primeren*" wanneer uit het document noch de rechtsbasis, noch bevoegdheid van de Somalische ambassade kan blijken wat te meer klemt nu de gebruikte criteria en gevolgde procedure bezwaarlijk ernstig zijn en de praktische verificatie niet kon of is gebeurd. De toegevoegde (fotokopie van) de nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade is dan ook niet bewijskrachtig. De door verzoekende partij aangehaalde rechtspraak van de Raad is irrelevant nu verzoekende partij geen aannemelijke verklaringen aflegt en er geen elementen voorliggen die enigszins zouden kunnen wijzen op een herkomst uit Somalië (zie onder). Ook het verzoekschrift brengt geen dergelijke elementen bij. Verzoekster gaat er bovendien aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

3.7. De Raad herhaalt dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden. Waar verzoekster nog verwijst naar een taalanalyse geeft dit op zich geen uitsluitel nu een taal kan aangeleerd worden en het Somali met alle varianten in en rond Somalië wordt gesproken te meer gezien de grote diaspora van Somaliërs. Verzoekster toont ook niet aan welke criteria daarbij moeten worden gehanteerd, noch waaruit kan blijken dat een dergelijke analyse de nationaliteit sluitend kan bepalen.

3.8. Verzoekster is niet ernstig waar ze meent met een Somalisch bankbiljet haar nationaliteit aan te kunnen tonen. *In casu* zelfs integendeel nu verzoekster de waarde van dit bankbiljet ten opzichte van het ander courant gebruikte betaalmiddel de US Dollar niet kent, wat niet geloofwaardig is van iemand die "elke ochtend" naar de markt ging om zaken te kopen (gehoor 1 p. 10), laat staan dat dan geloofwaardig is dat verzoekster beweert 'ik heb nooit geld gewisseld' (gehoor 1 p. 8).

3.9. Aangezien verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke verblijfssituatie voor haar komst naar België laat ze vrijwillig na haar eventuele nood aan internationale bescherming aan te tonen. De commissaris-generaal kon in deze dan vaststellen dat aangezien verzoeksters herkomst nabij Golweyn niet geloofwaardig is, haar Somalische nationaliteit evenmin kan worden aangenomen. Eenzelfde conclusie geldt voor de voorgehouden vrees voor Al Shabaab, en de in het verzoekschrift aangehaalde positie van jonge vrouwen in Somalië, die dienen te worden beoordeeld naar de actuele situatie in het land van herkomst. Uit wat voorafgaat kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat dit Somalië is zodat een beweerde vervolging in Somalië niet aan de orde is.

3.10. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.12. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoekster toont niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt haar asielrelaas niet geloofwaardig nu haar nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.13. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn,

temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en zij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.14. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

3.15. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK